

Ὁ Μακραῖος δὲν ἀπέθανεν ἐν ἔτει 1816, ὡς ὁ Σάθας λέγει, ἀλλὰ τῷ 1819, ὡς Νικόλαος ὁ Λογάδης μαρτυρεῖ ἐν Παραλλήλῳ Φιλοσοφίας καὶ Χριστιανισμοῦ σελ. 56. Ὁ κ. Σάθας δὲν ἀναφέρει τὸ ἐξῆς σύγγραμμα τοῦ Μακραίου. „Ἐραστῆς Σοφίας ὑπὸ τῶν θείων Γραφῶν ὀδηγούμενος, εἶτουν εἰσάγησις δογματικῆ ἐκτεθεισα παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Σεργίου τοῦ Μακραίου· ἤδη πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα προτροπῇ τοῦ παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου Κυρίλλου. Ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἑλληνικῷ τυπογραφείῳ. Ἐτει 1816.

σελ. 642. Ὁ Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος δὲν ἀπεβίωσεν ἐν ἔτει 1817, ἀλλὰ τῷ 1819 ἔτει ἐν Μόσχᾳ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Δανιὴλ πλησίον Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκη. Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Μαυροκορδάτου εἶνε γεγραμμένα τὰ ἐξῆς.

„Ἰπὸ τὸν λίθον τοῦτον κεῖται τὸ σκῆνωμα τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαυροκορδάτου, ὃς Ἕλλην μὲν τὸ γένος, ἐξ ἡγεμόνων δὲ γενόμενος, ἡγεμὼν καὶ αὐτὸς ὑπῆρξε Δακίας. Καὶ εἰς μὲν τὸν πρόσκαιρον τοῦτον βίον ἦλθε τῇ α' Ἰουλίου τοῦ 1754 ἔτους, μετέβη δὲ ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐσεβῶς εἰς τὸν ἐσαεὶ καὶ ἀγήρω τῇ 8 Φεβρουαρίου τοῦ 1819 ἔτους.“

Ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τάφου τοῦ Θεοτόκη ἐχαράχθησαν δύο ἐπιτύμβια, ὧν τὸ ἐν ἐποιήθη παρὰ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρως, τὸ δ' ἕτερον παρὰ τοῦ Μαυροκορδάτου, ἔχον ὡς ἐξῆς.

„Κρύψον ὄστέα τύμβε πατέρος θείου
Ἀρχιερέως σοφοῦ τοῦ Νικηφόρου,
ὃς ἦν ἐνθερμος κήρυξ Εὐαγγελίου,
σεβαστὰ ἡμῖν ταῦτα τοῦ θεηγόρου,
Μουσῶν ἡγέτης αἰεὶ καὶ λόγων θείων
ὑπῆρξε λέγων καὶ γράφων θαυμασίως.

